

OFICA de control d'emissions per donar compliment a les directives europees.

En la sessió de cloenda, el president del comitè organitzador, Dr. Josep Arnau, va fer una lectura provisional de conclusions en presència del conseller de Medi Ambient, que va ressaltar la importància d'aquestes jornades justament quan es compleix el desè aniversari de la cimera de Rio i en l'any clau per ratificar els acords de Kyoto, bàsics a l'hora d'harmonitzar l'ús de l'automòbil i l'estat del medi ambient.

Pep Juandó
Jordi Ribas

L'Església gironina segueix viva, sortosament

El Fòrum Joan Alsina, de capellans de la diòcesi de Girona, ha donat a conèixer les seves reflexions sobre l'Església que volen, reflexions que, pel que sembla, no han caigut en la indiferència.

Els titulars d'alguns diaris ens varen fer dubtar seriosament si el document del qual extractaven l'encapçalament de la notícia era el mateix que ja coneixíem: «Perfils de l'Església que anem construint». I potser això explica, en part, el rebuig que pugui haver provocat en alguns lectors. Tanmateix, el document que ha donat a conèixer el Fòrum Joan Alsina, que té el suport d'una setantena de capellans de la diòcesi de Girona, és molt

JORDI RUBOT

Fèlix Mussoll, Ignasi Forcano i Lluís Costa en l'acte de presentació del document del Fòrum Joan Alsina.

més ric i complex del que podrien suggerir els simples titulars de la premsa. L'escrit en qüestió parla, primer, que cal avançar en el camí d'una Església més participativa i democràtica; i, segon, de la necessitat de prendre posició decididament a favor de la justícia i de la llibertat. Això s'exposa amb molta serenitat i no diu res de nou. En tot cas, es tracta de donar un nou impuls als valors evangèlics que han d'inspirar l'Església d'avui, en la línia del pensament i de la vida de Joan Alsina, exemple de pobresa i de donació. És evident que aquest camí evangèlic es troba als antípodes d'altres models proposats oficialment per la institució eclesial: Isabel I de Castella i Escrivà de Balaguer —un gest d'agraïment perquè l'una i l'altre han ajudat a consolidar el poder polític i social de l'Església-Institució—. Òbviament, no cal que hi estiguem tots d'acord. Els cristians no som súbdits de cap jerarquia, ni fanàtics d'una ideologia. Amb el Concili Vaticà II, l'Església catalana va entrar en un magnífic i extraordinari clima de pluralisme. Cadascú de nosaltres té capacitat per pensar pel seu compte, una consciència per decidir els seus passos i una esperança per trobar nous camins. I plena llibertat per compartir amb

els altres una experiència joiosa i enriquidora de comunió. El Fòrum Joan Alsina no ha fet altra cosa que manifestar la seva opinió per establir un diàleg amb altres posicions i enriquir el pensament comú i divers.

Només al darrer apartat del manifest a què ens referim s'enumeren, i molt de passada, alguns drets —a la igualtat i a la llibertat— que no són prou reconeguts a l'Església. Hi podríem afegir, però, que no s'han de buscar estratègies per contrarestar la «pèrdua de vocacions». Aquesta pèrdua —que podríem valorar com un guany— es pot interpretar com un signe dels temps que ens condueix cap a una Església menys clericalitzada. I pensem que, a tots, ens convé desclericalitzar l'Església a tots els nivells. Les comunitats reals, pel sistema de representativitat democràtica, poden anar creant altres estructures de comunió —més àgils i diàfanes— entre si i cap enfora, invertint així la direcció del flux vital: des de la comunitat real cap al bisbe. I tot plegat no és tan sols un bell desideratum, sinó que —sortosament— a Girona ja hi ha petites comunitats cristianes que en fan experiència.

Àngel Jiménez